

(המשך מעמוד 15)

כוד, היא רגישה לגופים הרבה יותר ששמאליים.

היא רגישה גם לי. בשנת 1964 עליתי עם חבר, אורי צבי גרינברג, להרציון ותיכננו ללכת לכותל. אני נלחמתי בירושלים בשנת 1967 עם הצנחנים ונפצעתי ברוקפלר. קראתי לכן שלי, עירי, על שמה של ירושלים. האפוסטרופוס של ירושלים הוא לא אריק שרון. עכשיו צריך אחרות של שכל כעניין ירושלים. או לי לא יגידו שום

שמיד הוא עכשיו המרגיע הלאומי, אומר שהכל בסדר, שבסך הכל השבאב קצת זורקים אבנים

דבר על ירושלים. גאולה כהן כריבורים שלה תפוצץ את ירושלים. וגרשון סולומון, מנאמי הרהיבית, שהוא גם חבר שלי, רק מפוצץ את המצב.

● והפלסטינים הסכימו לתוכנית שלך?

כן. והתוכנית שלי קיבלה אישור מערפאת והוא הזמין אותי לזנבה לדון בה ואמרתי שאני לא נוסע.

● למה לא נסעת? כי אני לא מייצג אף אחד.

● אבל גם אז נאמר שבכירים בלי

עמירב כסמל בצנחנים. אני לא קורבן השלום!

כוד היו שותפים למשאומתן לשיחות עם שני הפלסטינים. נכון, אני דיווחתי על הדברים. אלה לא היו רק שיחות סאלון, זה היה עניין פוליטי, שמטרתו היתה להביא לתוצאות.

● אם גם בכירים בליכוד ידעו מדוע לא נסעת לזינבה?

כי אני לא מוסמך לנהל משאומתן עם אש"ף. זה לא משאומתן, אלה גישושים.

● אם ראש-המשלה היה קורא לי ושולח אותי לנהל גישושים, הייתי נוסע.

● שאלת אותך?

הבנתי שהוא נגד ולכן לא נסעתי. נאמר לי על ירו הפסיק את המגעים והפסקתי. אמרתי לחברי בואו ננסה, אני לא בעד אש"ף.

● ומה קורה עם ההתנחלויות בתוכי נית שלך?

הן נשארות. תחת איזו ריבונות?

הריבונות על השטח היא ישראלית. הן היו בהסדר של ריבונות בתוך ריבונות. הם יקבלו את ההשמל והמים שלהן מן הישות הפלסטינית, ואם

הן לא ירצו, שיחזרו לתל-אביב. ערפאת מסכים לזה והוא הוריע שהוא מוכן שההתנחלויות ישארן. באתי עם הדברים לצחי הנגבי.

● צחי הנגבי השתתף בפגישות? הוא רצה להשתתף באת הפגישות שבה היו אמורים להיות גם דן מרידור ואהוד אולמרט. צחי רצה לבוא והזמנתי אותו אלי, אבל הפגישה בוטלה כי הופיע פירסום בעיתון עני-המשמר שיש מגעים, וראש-המשלה ביטל את הפגישה.

● אם הוא ביטל את הפגישה, זאת אומרת שהוא ידע עליה ועל האחרות?

יותר מזה לא אומר. תסיקי לבד את המסקנות.

● מרוץ, אחרי רצח-האופי שעושים לך, אתה לא מספר את הדברים?

אני לא אומר בשלב הזה, וכשאגיד, אעשה זאת במסיבת-עיתונאים, ואז אספר בריוק מי ידע על הפגישות. אבל זו לא מהות הדברים, זו הרחילות שבצידם. מה זה חשוב מי ידע? חשוב שיש תוכנית? חשוב שאש"ף מוכן? או צריך לברוק, לא?

● דיברת עם אנשים מהמערך על התוכנית הזאת?

דיברתי עם הרבה אנשים מכל המפלגות. מה היו התגובות?

היו תגובות של אי-אמון מהול בתיקווה שיש בדברים משהו ושרצין לברוק אותם. אבל אני לא הבוהק הלאומי. פייצל אל-חוסייני הוא לא ילד. אם הוא מסכים לדברים הוא מתחייב בראשו. ואם הוא אומר שאש"ף יכיר בישראל תוך שבוע, אני מאמין לו שכך יהיה. ועמירב בא והצליח להביא את אש"ף לגשר עם הליכוד וזה לא ייאמן.

● למה אתה נלחם בכלל?

אני נמצא בשולי הפוליטיקה. אני לא רץ לכנסת. אילו רציתי לרוץ לכנסת הייתי עושה את זה. הייתי לפני רוני מילוא בהסתדרות-הסטודנטים ב-1970. אני ומיכה רייסר היינו בין החמישה שהקימו את צעירי-החרות.

● למה אתה לא רץ לכנסת?

הם מתאימים לזה יותר ממני. לי יש דברים אחרים בחיים. יש לי רונם שלם של ארמה ליד הבית, שאני רוצה לעבד. הייתי במשך שבוע באשראם בהודו, והיה לי יותר מעניין. נסעתי לאורסט וזה יותר מעניין אותי. אני מצדיע להם שהם מוכנים להקריב.

● אתה לא מוכן להקריב? לא.

● אבל עכשיו אתה מקריב. עכשיו נקלעתי למצב שאני לא יכול להתקפל וללכת הביתה. אני עומד בצומת של עניינים.

כבר חצי שנה אני בלחץ לא-נורמלי, אני מפסיד כסף, כי יצאתי לעסקים פרטיים, אני לא מקבל יותר משכורת ואש"ל מהמשלה. תראי איך צחי הנגבי מופיע בתיקשורת ומדבר על עניינים פוליטיים, הוא הרי פקיד ממשלתי, והוא מנהל את כל העניינים מתוך לישיבת ראש-המשלה. אני נקלעתי לזה ואצא מזה עוד מעט.

● מה זאת אומרת נקלעת, זו היתה יוזמה שלך.

תראי, אף פעם לא הייתי אפוליטי. רציתי בתפקידים ציבוריים. אני חבר מליאת רשות-השירות, אני חבר בוועדת האתיקה של רשות-השירות. הייתי בין מנסחי מצע-הליכוד לכנסת האחרונה. חשוב שיזכרו את זה.

● אבל אתה הרי לא נתון בולך לי פוליטיקה?

כי לא רציתי בזה. גם אין לי בעתיד תוכניות לרוץ לכנסת.

● למה?

אני לא אקדיש את חיי לפוליטיקה הזאת. אני לא יכול לנקוט עמדה כמו כולם. תמיד הייתי חריג. כשהייתי בבית-ריוכתי גרעין שהיה אמור ללכת לנח"ל. שבעתיים לפני הגיוס כינסתי את כל הגרעין, ואמרתי להם שצריך לערוך חשבון נפש — האם בית"ד הולכת עכשיו לקטוף ענבי ניות, או שהאנשים צריכים ללכת ליחידות קרי-ביות. בסוף כולם הלכו לנח"ל ורק אני הלכתי והתנדבתי לצנחנים.

אני מאמין בארץ-ישראל השלמה, אני פטריוט כמו כל הפטריוטים בחרות. אפשר לשמור את ארץ-ישראל ואפשר לעשות שלום. התכרם שלי פסימיים, הם לא מאמינים שאפשר לעשות שלום. אני טוען שאנחנו הפכנו להיות מן מדינה של ישראלים. תמיד היה לנו ראש יהודי, שהיה ממציא וחושב.

● אתה היית בשוליים כל השנים?

אבל עשיתי דברים. היום יש בישראל שעוץ קיץ, לי יש חלק חשוב בזה. הרב פרץ האשים אותי ואמר שבגללי יש שעוץ-קיץ, כי אני העליתי את עניין תאונות-הדרכים. מהליכוד טילפנו ואמרו לי שארד מהרב פרץ, כי ניהלתי מלחמה גדולה בעניין שעוץ-הקיץ. במשך חמש שנים הייתי במינהל-הבטיחות. בתקופה שלי ירד מיספר התאונות, הייתי מינוי פוליטי ונלחמתי פוליטית

נגד הממשלה. רצו לרצוח אותי כשאמרתי שצריך להפסיק לסלול את הכבישים ביהודה ובשומרון ולהעביר את הכספים לסלילת כבישים אדומים.

● זו פעם ראשונה שרוצים להוציא אותך מהתנועה?

תמיד עשיתי מהומות. פעם ראשונה שרצו להוציא אותי מהתנועה היתה כשהייתי בין אלה שהקימו את תנועת מעונה (מטה על נגד הגזענות). ואז מאיר כהן-אבידוב שאל מי הסמיך את משה עמירב לדבר? אני לא שאלתי את אבידוב אם לנהל מלחמה, ולא שאלתי את שמיר אם לפגוש את הפלסטינים. אני עושה את הדברים כי אני חושב שצריך לעשות משהו. המהומה התחילה בגלל הפגישות שלי עם הפלסטינים.

● אמרו שהתקפלת.

חתמתי על מיכתב, שאותו ניסח שמיר, ובו נאמר שאני מכיר בזה שנגרם נזק לתנועה בפגעי שות שלי, כי התנועה מתנערת מהן. נאמר בו שאני מבטיח לא להיפגש עם תומכיי-אש"ף כי עתיד, ואני מסכים שזה היה מעשה חריפמי.

● מה היו התגובות?

היו תגובות של אי-אמון מהול בתיקווה שיש בדברים משהו ושרצין לברוק אותם. אבל אני לא הבוהק הלאומי. פייצל אל-חוסייני הוא לא ילד. אם הוא מסכים לדברים הוא מתחייב בראשו. ואם הוא אומר שאש"ף יכיר בישראל תוך שבוע, אני מאמין לו שכך יהיה. ועמירב בא והצליח להביא את אש"ף לגשר עם הליכוד וזה לא ייאמן.

● למה אתה נלחם בכלל?

אני נמצא בשולי הפוליטיקה. אני לא רץ לכנסת. אילו רציתי לרוץ לכנסת הייתי עושה את זה. הייתי לפני רוני מילוא בהסתדרות-הסטודנטים ב-1970. אני ומיכה רייסר היינו בין החמישה שהקימו את צעירי-החרות.

● למה אתה לא רץ לכנסת?

הם מתאימים לזה יותר ממני. לי יש דברים אחרים בחיים. יש לי רונם שלם של ארמה ליד הבית, שאני רוצה לעבד. הייתי במשך שבוע באשראם בהודו, והיה לי יותר מעניין. נסעתי לאורסט וזה יותר מעניין אותי. אני מצדיע להם שהם מוכנים להקריב.

● אתה לא מוכן להקריב? לא.

● אבל עכשיו אתה מקריב. עכשיו נקלעתי למצב שאני לא יכול להתקפל וללכת הביתה. אני עומד בצומת של עניינים.

כבר חצי שנה אני בלחץ לא-נורמלי, אני מפסיד כסף, כי יצאתי לעסקים פרטיים, אני לא מקבל יותר משכורת ואש"ל מהמשלה. תראי איך צחי הנגבי מופיע בתיקשורת ומדבר על עניינים פוליטיים, הוא הרי פקיד ממשלתי, והוא מנהל את כל העניינים מתוך לישיבת ראש-המשלה. אני נקלעתי לזה ואצא מזה עוד מעט.

● מה זאת אומרת נקלעת, זו היתה יוזמה שלך.

תראי, אף פעם לא הייתי אפוליטי. רציתי בתפקידים ציבוריים. אני חבר מליאת רשות-השירות, אני חבר בוועדת האתיקה של רשות-השירות. הייתי בין מנסחי מצע-הליכוד לכנסת האחרונה. חשוב שיזכרו את זה.

● אבל אתה הרי לא נתון בולך לי פוליטיקה?

כי לא רציתי בזה. גם אין לי בעתיד תוכניות לרוץ לכנסת.

● למה?

אני לא אקדיש את חיי לפוליטיקה הזאת. אני לא יכול לנקוט עמדה כמו כולם. תמיד הייתי חריג. כשהייתי בבית-ריוכתי גרעין שהיה אמור ללכת לנח"ל. שבעתיים לפני הגיוס כינסתי את כל הגרעין, ואמרתי להם שצריך לערוך חשבון נפש — האם בית"ד הולכת עכשיו לקטוף ענבי ניות, או שהאנשים צריכים ללכת ליחידות קרי-ביות. בסוף כולם הלכו לנח"ל ורק אני הלכתי והתנדבתי לצנחנים.

אני מאמין בארץ-ישראל השלמה, אני פטריוט כמו כל הפטריוטים בחרות. אפשר לשמור את ארץ-ישראל ואפשר לעשות שלום. התכרם שלי פסימיים, הם לא מאמינים שאפשר לעשות שלום. אני טוען שאנחנו הפכנו להיות מן מדינה של ישראלים. תמיד היה לנו ראש יהודי, שהיה ממציא וחושב.

● אתה היית בשוליים כל השנים?

אבל עשיתי דברים. היום יש בישראל שעוץ קיץ, לי יש חלק חשוב בזה. הרב פרץ האשים אותי ואמר שבגללי יש שעוץ-קיץ, כי אני העליתי את עניין תאונות-הדרכים. מהליכוד טילפנו ואמרו לי שארד מהרב פרץ, כי ניהלתי מלחמה גדולה בעניין שעוץ-הקיץ. במשך חמש שנים הייתי במינהל-הבטיחות. בתקופה שלי ירד מיספר התאונות, הייתי מינוי פוליטי ונלחמתי פוליטית

נגד הממשלה. רצו לרצוח אותי כשאמרתי שצריך להפסיק לסלול את הכבישים ביהודה ובשומרון ולהעביר את הכספים לסלילת כבישים אדומים.

● זו פעם ראשונה שרוצים להוציא אותך מהתנועה?

תמיד עשיתי מהומות. פעם ראשונה שרצו להוציא אותי מהתנועה היתה כשהייתי בין אלה שהקימו את תנועת מעונה (מטה על נגד הגזענות). ואז מאיר כהן-אבידוב שאל מי הסמיך את משה עמירב לדבר? אני לא שאלתי את אבידוב אם לנהל מלחמה, ולא שאלתי את שמיר אם לפגוש את הפלסטינים. אני עושה את הדברים כי אני חושב שצריך לעשות משהו. המהומה התחילה בגלל הפגישות שלי עם הפלסטינים.

● אמרו שהתקפלת.

חתמתי על מיכתב, שאותו ניסח שמיר, ובו נאמר שאני מכיר בזה שנגרם נזק לתנועה בפגעי שות שלי, כי התנועה מתנערת מהן. נאמר בו שאני מבטיח לא להיפגש עם תומכיי-אש"ף כי עתיד, ואני מסכים שזה היה מעשה חריפמי.

● מה היו התגובות?

היו תגובות של אי-אמון מהול בתיקווה שיש בדברים משהו ושרצין לברוק אותם. אבל אני לא הבוהק הלאומי. פייצל אל-חוסייני הוא לא ילד. אם הוא מסכים לדברים הוא מתחייב בראשו. ואם הוא אומר שאש"ף יכיר בישראל תוך שבוע, אני מאמין לו שכך יהיה. ועמירב בא והצליח להביא את אש"ף לגשר עם הליכוד וזה לא ייאמן.

● למה אתה נלחם בכלל?

אני נמצא בשולי הפוליטיקה. אני לא רץ לכנסת. אילו רציתי לרוץ לכנסת הייתי עושה את זה. הייתי לפני רוני מילוא בהסתדרות-הסטודנטים ב-1970. אני ומיכה רייסר היינו בין החמישה שהקימו את צעירי-החרות.

● למה אתה לא רץ לכנסת?

הם מתאימים לזה יותר ממני. לי יש דברים אחרים בחיים. יש לי רונם שלם של ארמה ליד הבית, שאני רוצה לעבד. הייתי במשך שבוע באשראם בהודו, והיה לי יותר מעניין. נסעתי לאורסט וזה יותר מעניין אותי. אני מצדיע להם שהם מוכנים להקריב.

● אתה לא מוכן להקריב? לא.

● אבל עכשיו אתה מקריב. עכשיו נקלעתי למצב שאני לא יכול להתקפל וללכת הביתה. אני עומד בצומת של עניינים.

כולם. תוך כמה שנים יחלו רבים במחלה של עמירב.

● מה אתה אומר על דבריו של צידיק?

הוא אדם תכליתי, הוא מנהל עיר, הוא איש צבא. לא לחינם רוב אנשי-הצבא קרובים לדעות שלי. דווקא עם אנשי-הצבא תמיד היתה לי לשון משותפת. אני לא מקבל את התשובה שלו לבעייה. לי יש פיתרון אחר. הוא מדבר על פשרה טריטוריאלית, ואני על פשרה פונקציונאלית. המילה "פשרה" איננה נמצאת במילון של הליכוד.

הנה, הבן שלי, נתנאל, בן הארבעה חודשים, הוא כבר מיעוט, אלא אם יצליחו להביא את כל היהודים מרוסיה ומאריקה. יש הבדל בפיתרון ביני לבין צידיק, אבל שנינו מסכימים שצריך ללכת לקראתם ולוותר.

הבעייה של הליכוד היא בעייה פסיכולוגית,

הנה, הבן שלי, נתנאל, בן הארבעה חודשים, הוא כבר מיעוט, אלא אם יצליחו להביא את כל היהודים מרוסיה ומאריקה. יש הבדל בפיתרון ביני לבין צידיק, אבל שנינו מסכימים שצריך ללכת לקראתם ולוותר.

הבעייה של הליכוד היא בעייה פסיכולוגית,

הנה, הבן שלי, נתנאל, בן הארבעה חודשים, הוא כבר מיעוט, אלא אם יצליחו להביא את כל היהודים מרוסיה ומאריקה. יש הבדל בפיתרון ביני לבין צידיק, אבל שנינו מסכימים שצריך ללכת לקראתם ולוותר.

הבעייה של הליכוד היא בעייה פסיכולוגית,

עמירב בביתו בעין-זכרם. אם הם רוצים, שהם יורקו אותי!

לא מדינית, כי יש פיתרונות מדיניים. הליכוד צריך להביא את השלום כי המערך לא יכול. ואני ראיתי שיש אפשרות להביא את השלום, וראיתי שבלי הליכוד אי-אפשר לגמור עניין. וגם ערפאת מבין את זה. אני משלם מחיר יקר כבר הרבה חודשים ומביא הצעה, וזה כראי.

● אתה לא מצטער?

לא.

● לאן זה יוביל אותך באופן אישי?

אם אני לא רוצה להגיע לכנסת, אז לאן זה יכול להביא אותי? אני רוצה להגיע לאורסט, אז מה זה מועיל לרצון שלי?

בשבוע האחרון יש היסטריה בלישכת ראש-המשלה. רוני מילוא הופיע ביום השישי ואמר לא להוציא את הדברים מפרופורציה, שזה לא עניין כליכך רציני.

או אם זה לא רציני, למה עושים מהומות? למה

„הבעייה של הליכוד היא בעייה פסיכולוגית, לא מדינית, כי יש פיתרונות מדיניים“

סוגרים לנו את הסניף? למה כל שלושה חודשים מומינים אותי לבית-הדין של התנועה? זה טימ"ד טום. היו צריכים להניח לי בשקט, וחצי שנה איש לא היה שומע עלי. ואת כל הדברים אני עושה על חשבונאי. יש משוגע שנלחם? תנו לו להילחם בשקט, מה אתם עושים אותו לגיכוד לאומי? ואמרתי להם את זה. הם אמרו לי שבגללי הליכוד יפסיד מנדטים.

● הם עשו דבר דומה לאריה נאור.

אני ואריה נאור חברים. זו חבורה שנמצאת יחד הרבה שנים, אריה, ודן מרידור, ואהוד אולמרט ובני בגין.

● אז במה טיית?

בוה שאני מתקיף את המפלגה. זה אסור. ובוה שאני מזכיר את המילה "אש"ף", שזה עוד מוקדם

(המשך בעמוד 30)